

สรุปผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาการสกัดสารไฮโดรคาร์บอนด้วยคาร์บอนไดออกไซด์เหลว เพื่อที่จะแยกสารไฮโดรคาร์บอนโมเลกุลใหญ่ (ไซพาราฟิน) ออกจากสารไฮโดรคาร์บอนโมเลกุลเล็ก (เฮกเซน เฮปเทน โนเนน หรือไตรเดคเคน) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองนี้ เป็นเครื่องสกัดสารที่ทนต่อความดันสูง

7.1 สรุปผลการทดลอง

7.1.1 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ อุณหภูมิ ความดัน ช่วงเวลาในการกวนผสมสาร และจำนวนครั้งในการสกัด

(1) การสกัดสารไฮโดรคาร์บอนด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ ที่ช่วงเวลาในการกวนผสมสารต่างๆ พบว่า ช่วงเวลาในการกวนผสมสารมีผลต่อการแยกไซพาราฟินออกจากสารละลายไซพาราฟิน ในช่วงเวลาการกวนผสมอย่างน้อย 1 ชั่วโมง ทั้งนี้เพื่อให้สารไฮโดรคาร์บอนละลายในคาร์บอนไดออกไซด์ได้อย่างสมบูรณ์

(2) อุณหภูมิในการสกัด มีผลต่อสภาพของคาร์บอนไดออกไซด์ในขณะสกัด กล่าวคือ คาร์บอนไดออกไซด์เหลวมีความสามารถในการแยกไซพาราฟินได้ดีที่อุณหภูมิต่ำ เพราะมีความหนาแน่นสูง และคาร์บอนไดออกไซด์ในสภาพของไหลภาวะวิกฤต มีความสามารถในการแยกไซพาราฟินได้ดี

(3) ความดันในการสกัด มีผลต่อความหนาแน่นของคาร์บอนไดออกไซด์ แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ที่มีความหนาแน่นต่ำ มีความสามารถในการแยกไซพาราฟินได้ต่ำมาก เพราะเมื่อละลายในสารไฮโดรคาร์บอนแล้ว ทำให้ความหนืดต่ำลงเท่านั้น คาร์บอนไดออกไซด์ที่มีสภาพใกล้ภาวะวิกฤตสามารถแยกไซพาราฟินได้ และคาร์บอนไดออกไซด์ในสภาพของไหลภาวะวิกฤต มีความสามารถในการแยกไซพาราฟินได้ดียิ่ง

(4) จำนวนครั้งในการสกัดสาร พบว่า ปริมาณไซพาราฟินในสิ่งสกัดจะลดลงตามจำนวนครั้งที่สารละลายไหลผ่านเครื่อง จนถึงจุดหนึ่งที่ปริมาณไซพาราฟินในสิ่งสกัดเริ่มคงที่ กล่าวคือ มากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป

7.1.2 การละลายของไซพารานินในตัวทำละลาย เอกเซน เฮปเทน โนเนน และ ไตรเดคเคน ที่อุณหภูมิต่างๆ พบว่า การละลายเป็นแบบเอ็กซ์โพเนนเชียล และการละลายของไซพารานินในไตรเดคเคน < โนเนน < เฮปเทน < เอกเซน ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะการละลายของสารไฮโดรคาร์บอนจะลดลง ในขณะที่ค่าคงที่ไดอิล็กทริกของตัวทำละลายเพิ่มขึ้น สมการการละลายของไซพารานินในตัวทำละลายดังกล่าว สามารถแสดงได้ในรูปแบบของเอ็กซ์โพเนนเชียล และสมการในอุดมคติ ดังนี้

(1) สมการการละลายในรูปแบบของเอ็กซ์โพเนนเชียล

การละลายของไซพารานินในเอกเซน $C_B = \exp.(0.11 t - 0.02) - 1$

การละลายของไซพารานินในเฮปเทน $C_B = \exp.(0.09 t + 0.51) - 2$

การละลายของไซพารานินในโนเนน $C_B = \exp.(0.10 t - 0.08) - 1.3$

การละลายของไซพารานินในไตรเดคเคน $C_B = \exp.(0.10 t - 0.36) - 1.8$

(2) สมการการละลายในอุดมคติ

การละลายของไซพารานินในตัวทำละลายเอกเซน เฮปเทน และโนเนน สอดคล้องกับสมการ ดังนี้

$$\phi_{B,ideal} = \exp.((- \Delta H_m/R)(1/T-1/T_m) - (\Delta H_c/R)(1/T-1/T_c) + \ln(\phi_B + (1-\phi_B)(\bar{V}_B/\bar{V}_s)))$$

การละลายของไซพารานินในตัวทำละลายไตรเดคเคน สอดคล้องกับสมการ ดังนี้

$$\phi_{B,ideal} = \exp.((- \Delta H_m/R)(1/T-1/T_m) - (\Delta H_c/R)(1/T-1/T_c) - (1-\phi_B)(1-(\bar{V}_B/\bar{V}_s)))$$

7.1.3 เปรียบเทียบการละลายของเฮปเทน และไซพาราฟินในคาร์บอนไดออกไซด์ พบว่า คาร์บอนไดออกไซด์ในสภาพแก๊ส ไม่เหมาะในการใช้เป็นตัวทำละลาย เพราะมีความหนาแน่นต่ำ แต่แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ที่ใกล้ภาวะวิกฤตสามารถใช้เป็นตัวทำละลายได้ คาร์บอนไดออกไซด์เหลวสามารถใช้เป็นตัวทำละลายได้ดีที่อุณหภูมิต่ำ เพราะที่อุณหภูมิต่ำความหนาแน่นของคาร์บอนไดออกไซด์จะสูงขึ้น และคาร์บอนไดออกไซด์ในสภาพของไหลภาวะวิกฤตสามารถใช้เป็นตัวทำละลายได้ดียิ่ง กล่าวคือ การละลายจะเพิ่มขึ้นในขณะที่ ความดันและความหนาแน่นของคาร์บอนไดออกไซด์เพิ่มขึ้น

7.1.4 ผลของตัวทำละลายร่วมที่มีต่อ การละลายของสารไฮโดรคาร์บอน ในคาร์บอนไดออกไซด์ พบว่า อะซิโตน และเมทิลเอทิลคีโตน เหมาะที่จะใช้เป็นตัวทำละลายร่วมในการแยกไซพาราฟิน เพราะมีผลทำให้อัตราส่วนการละลายของเฮปเทนต่อไซพาราฟินในคาร์บอนไดออกไซด์เพิ่มขึ้น

7.1.5 เปรียบเทียบองค์ประกอบของไซพาราฟินที่ได้จากการสกัด เหลือจากการสกัด และก่อนสกัด พบว่า ความดัน อุณหภูมิ และตัวทำละลายร่วมมีผลต่อการกระจายโมเลกุลของไซพาราฟิน กล่าวคือ ไซพาราฟินจากสิ่งสกัด (extract) มีการกระจายโมเลกุลค่อนข้างไปทางซ้าย (สารอัลเคนโมเลกุลเล็ก) ในขณะที่ไซพาราฟินจากส่วนที่เหลือ (raffinate) มีการกระจายโมเลกุลค่อนข้างไปทางขวา (สารอัลเคนโมเลกุลใหญ่) และความดันมีผลต่อการกระจายโมเลกุลของไซพาราฟินมากกว่าอุณหภูมิ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

7.2 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากปัญหาที่พบในอุตสาหกรรมการผลิตน้ำมัน คือ ไขที่ปนอยู่ในน้ำมันดิบ ก่อปัญหาในการขนถ่าย และการผลิตเนื่องจากมีจุดไหลเทสูง นอกจากนี้ น้ำมันที่ได้เฉพาะส่วนที่จะนำไปทำน้ำมันหล่อลื่น ยังจำเป็นต้องแยกไขออกเสียก่อน ในการวิจัยนี้ ศึกษาการสกัดสารไฮโดรคาร์บอนด้วยคาร์บอนไดออกไซด์เหลว เพื่อแยกไขพาราฟินออกจากตัวทำละลายเฮกเซน เฮปเทน โนเนน และไตรเดเคน

ในการวิจัยขั้นต่อไป ควรศึกษาการแยกไขพาราฟินในน้ำมันชนิดต่างๆ เช่น น้ำมันไลต์ดิสทิลเลต (light distillate oil) น้ำมันเฮฟวี่ดิสทิลเลต (heavy distillate oil) น้ำมันดิบ (crude oil) โดยวิธีนี้ และสามารถนำเครื่องมือดังกล่าวมาใช้ในการสกัดสารอื่นๆ ได้ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย